

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2101/2020
10.03.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Божицара Вујичића, председника већа, Весне Субић, Јелице Бојанић Керкез, Зоране Делибашић и Бисерке Живановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Жељко Дамјановић, адвокат из, против тужене Републике Србије, Министарство правде, коју заступа Државно правобранилаштво, са седиштем у Београду, ради враћања на рад, одлучујући о предлогу тужиоца за понављање поступка пред Врховним касационим судом у предмету Рев2 970/2016 и о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2048/15 од 25.11.2015. године, у седници већа одржаној дана 10.03.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ДОЗВОЉАВА СЕ понављање поступка пред Врховним касационим судом у предмету Рев2 970/2016.

УКИДА СЕ решење Врховног касационог суда Рев2 970/2016 од 22.06.2016. године.

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2048/15 од 25.11.2015. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2048/15 од 25.11.2015. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 4430/13 од 23.12.2014. године, исправљеном решењем истог суда П1 4430/13 од 17.05.2015. године, ставом првим изреке одбијен је приговор стварне ненадлежности. Ставом другим изреке одбијен је, као неоснован, тужбени захтев да се обавезе тужена да тужиоца врати на рад, на радно место ... у Управи за извршење кривичних санкција, у звању ... саветник и да се забрани сваки облик одмазде и трпљења штетних последица због поднете пријаве корупције. Ставом трећим изреке обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 51.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 2048/15 од 25.11.2015. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована, жалба тужиоца и првостепена пресуда потврђена у делу става другог изреке којим је одбијен захтев за враћање на рад

на радно место ... у Управи за извршење кривичних санкција, у звању ... саветник. Ставом другим изреке, првостепена пресуда је укинута у преосталом делу става другог и у ставу трећем изреке и у том делу предмет враћен првостепеном суду на поновно суђење.

Против наведене пресуде донете у другом степену, у правноснажном делу, тужилац је преко адвоката Жељка Дамјановића изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/2011, 49/2013-УС, 74/2013- УС, 55/2014, 87/2018, 18/2020, у даљем тексту: ЗПП).

Решењем Врховног касационог суда Рев2 970/2016 од 22.06.2016. године применом члана 413, у вези чланова 90, 91. став 1. и 410. став 2. тачка 1. ЗПП, одбачена је, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2048/15 од 25.11.2015. године, јер у списима не постоји пуномоћје којим је адвокат Жељко Дамјановић овлашћен за изјављивање ревизије у име тужиоца.

Поднеском од 06.02.2017. године, тужилац је поднео предлог за понављање поступка пред Врховним касационим судом, на основу одредбе члана 426. тачка 10. ЗПП, у коме је навео да је уз ревизију достављено три прилога и пуномоћје којим је тужилац 08.02.2016. године овластио пуномоћника адвоката Жељка Дамјановића за изјављивање ревизије, али да је из дописа примљеног од заступника тужене од 08.12.2016. године стекао сазнање да је туженој достављен примерак ревизије намењен суду, уз пуномоћје тужиоца и три прилога.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1-уз 4/2018 од 11.05.2018. године одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца и потврђена пресуда Вишег суда у Београду П-уз 3/2017 од 20.02.2018. године, којом је одбијен, као неоснован, тужбени захтев да се туженој забрани сваки облик одмазде, вршење и понављање штетних радњи због поднете пријаве корупције о неправилностима у раду тужене и одлучено да свака странка сноси своје трошкове парничног поступка.

Пресудом Врховног касационог суда Рев2-уз 2/2018 од 25.10.2018. године одбијена је, као неоснована, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1-уз 4/2018 од 11.05.2018. године.

Одлучујући о предлогу тужиоца за понављање поступка пред Врховним касационим судом у предмету Рев2 970/2016, Врховни касациони суд је, имајући у виду све околности конкретног случаја, оценио да је неправилним поступањем првостепеног суда, у поступку доставе примерка ревизије тужиоца изјављене против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2048/15 од 25.11.2015. године супротној страни, пуномоћје којим је тужилац овластио адвоката Жељка Дамјановића за изјављивање ревизије достављено супротној страни, уместо здружено списима. Због поштовања права на приступ суду, као једне од гаранција права на правично суђење из члана 32. став 1. Устава Републике Србије и члана 6. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода, Врховни касациони суд је, применом члана 433а ЗПП, одлучио као у ставовима првом и другом изреке овог решења.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2048/15 од 25.11.2015. године као о изузетно дозвољеној, у смислу одредбе члана 404. ЗПП.

Правноснажном пресудом, применом материјалног права из одредби Закона о државним службеницима и применом правила о терету доказивања из члана 231. ЗПП одбијен је, као неоснован, тужбени захтев за враћање тужиоца на рад на радно место ... у Управи за извршење кривичних санкција у звању ... саветник, јер је тужилац по основу коначног и правноснажног решења тужене од 10.06.2013. године са овог радног места распоређен на радно место ... Казнено поправног завода у ..., а до закључења главне расправе није доставио доказ да је против решења жалбене комисије Владе од 22.07.2013. године, којим је одбијена жалба тужиоца изјављена против решења о распоређивању поднео тужбу Управном суду ради поништаја решења о распоређивању на друго радно место, односно да је решење о распоређивању поништено.

У таквом случају, Врховни касациони суд је оценио да је другостепени суд, према чињеницама утврђеним у овој правној ствари, донео одлуку у складу са правним ставовима који су изражени кроз одлуке Врховног касационог суда, због чега нема услова за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, а ради разматрања правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Тужилац није уз ревизију доставио правноснажне пресуде из којих би произлазио закључак о различитом одлучивању у истој или битно сличној чињеничној и правној ситуацији, при чему правилна примена права у споровима са тужбеним захтевом, какав је у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања. Докази достављени уз ревизију на околност да је тужилац 11.09.2013. године поднео тужбу Управном суду ради поништаја решења о распоређивању, у смислу члана 372. став 1. ЗПП, не би били од утицаја на доношење другачије одлуке о жалби тужиоца изјављеној против првостепене пресуде донете 23.12.2014. године, јер су то чињенице и докази које је тужилац могао да поднесе до закључења главне расправе, па нису од утицаја ни на другачију одлуку Врховног касационог суда о дозвољености посебне ревизије, тим пре што је примена института изузетне дозвољености ревизије предвиђена искључиво за питања материјалног права.

Из наведених разлога, на основу члана 404. ЗПП, одлучено као у ставу трећем изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5, у вези члана 441. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Чланом 441. ЗПП прописано је да је ревизија дозвољена у парницама у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

Ван ових радних спорова ревизија није дозвољена, осим уколико се тужба односи на новчано потраживање, када се примењује општи режим допуштености овог правног лека, према вредности спора, у смислу члана 403. став 3. ЗПП.

Тужба у овој правној ствари поднета је 20.11.2013. године, са захтевом за обавезивање тужене да тужиоца врати на рад на радно место ... у Управи за извршење кривичних санкција у звању ... саветник. Према природи тражене правне заштите, ова парница спада у парнице из радних спорова, али се тужбени захтев не односи на заснивање, постојање или престанак радног односа у смислу члана 441. ЗПП, због чега ревизија тужиоца није дозвољена.

Из наведених разлога, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу четвртом изреке.

**Председник већа - судија
Божидар Вујичић,с.р.**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић